

Mesaj trimis de Tőkés László participanților la evenimentul de demolare a cortinei de fier de la frontiera dintre Ungaria și Austria din 19-20 august 1989¹

Dragi frați în Europa! Locuitorii continentului nostru de pe aceste meleaguri privesc cu năzuire spre marile întâlniri din lumea răscolită, la care ei nu pot participa. O mulțime de oameni ar fi bucușoși, chiar și în țara noastră, să se alătore vouă și marșului european tot mai accentuat și s-ar atinge de învechitele bariere de la frontieră, dar buna lor intenție se lovește de mii de obstacole. Am fi și noi prezenți dacă ne-ați invita. Dar pe cine ați putea invita. dacă noi existăm doar ca indivizi ? Iar noi pe cine am putea reprezenta, dacă am fi acolo, din moment ce nici în propria noastră patrie nu ne putem întruni. fiind deposedați de posibilitatea existenței firești a comunităților noastre ca mod de viață și scop.

Și dacă totuși ne-ați chema - nu ar ajunge invitația la destinație. În caz că totuși ar ajunge invitația respectivă prin poștă sau pe altă cale secretă. am fi obligați să raportăm în fața autorităților expunându-ne interogărilor chinuitoare cu privire la relațiile noastre din străinătate, și până la urmă exact acestea ar fi motivele pentru care s-ar respinge solicitarea noastră. Posibilitatea eventualei noastre participări rezumându-se până la urmă doar la o problemă de pașaport. Suntem atenți la voi, însă această atenție este împiedicată de multe obstacole. Am dori să vă ascultăm și ne dorim să auzim despre voi, însă, în lipsa canalelor proprii, suntem nevoiți să ascultăm emisiunile din străinătate transmise cu semnal slab și bruiat. Ne-am dori să vă privim cu ochii noștri atenți dar trebuie să ne mulțumim cu emisiunile manipulate de câteva ore ale televiziunii naționale. Aici suntem nevoiți să ne trăim viața privați de libertatea de deplasare și ne simțim zi de zi drept handicapați în mișcare, vedere și auz ...

Dar acestea sunt doar zidurile exterioare. Înstrăinarea noastră însă mult mai profundă, deoarece între noi, dar chiar și în noi, există un sistem de ziduri care pare a fi imposibil de

1 Mesajul a fost trimis picnicului pan-european din 19 august 1989, întâlnire a cetățenilor austrieci și maghiari din localitatea ungară Sopron (lângă frontiera austro-ungară). Evenimentul a fost organizat de Uniunea Paneuropeană și de Forumul Democrat Maghiar (care a preluat puterea după alegerile libere) cu susținerea arhiducelui Otto von Habsburg, susținător al mișcărilor anticomuniste din Europa, și Imre Pozsgay, ministru de Stat, reformator al Partidului comunist ungar. În timpul reuniunii, granița a fost deschisă câteva ore simbolizând astfel aspirația pentru o Europă fără frontiere. Câteva sute de est-germani au trecut neîmpiedicați granița spre Austria (pentru a se refugia în R.F. Germania), acțiune care va pregăti exodul est-germanilor începând cu 11 septembrie 1989.

Textul a fost tradus de doamna Crișan Csilla Timea, interpretă și traducătoare autorizată, pentru procesul în care Tőkés László i-a chemat în judecată pentru calomnie pe fostul ofițer se securitate Filip Teodorescu, pe fostul director al SIE, Ioan Talpeș, pe realizatorul Mihai Gâdea și postul de televiziune Antena 3. Traducerea s-a concentrat pe recuperarea sensurilor și a ideilor, mai puțin pe stil. Acesta a ieșit oarecum stângaci, cum simte un cititor de limbă maternă română.

demolat din cauza intangibilității.

Noi ne aflăm acum doar aici și doar la începutul drumului: am început să demolăm zidurile noastre interioare. Zidurile tăcerii, ale fricii, ale autolimitării. Gardurile inelare ale sufletului și ale ideilor închise durabil în sine. Ne străduim să dărâmăm stâlpii ideologici ai conștiinței și gardurile de sârmă ale neîncrederii. Luptăm împotriva capcanelor izolării și a fantomei lagărului imens al spiritului uman captivat.

Deocamdată noi privim spre exterior doar din adâncuri (*de profundis*), din noi înșine, și precum prizonierul recent eliberat - din propria închisoare - orbiți. Slăbiți, dar îmbătați de curente libere ale lumii, văzând că se poate altfel. S-ar putea să se interpreteze ca o exagerare, exaltare, vă spun totuși că ne bucurăm cu însuflețire pentru noile căi, concepții. pentru renașterea libertății și a posibilităților și dacă ceva ne însuflețește **nespus de mult este că din zidurile demolate ar trebui construită casa comună a Europei.**

În momentul de față, odată cu entuziasmul pe care îl simțim. deseori ne cuprinde și frica demobilizatoare deoarece, ca și prizonierii, prea mult ne-am obișnuit cu îngrădirile și cu frica. Majoritatea populației noastre este încă **neîncrezătoare** în sine și nu are curajul să creadă nici în propriile speranțe trăite. Însă cuvintele, solidaritatea, organizarea noastră și aspirațiile politice avansate. spiritul nobil al Europei își lasă amprenta deșteptătoare asupra noastră.

La noi furia demolează sate în locul cortinei de fier. Vrem să credem că acest lucru nu-i va reuși, Depinde și de voi ca aceasta să nu se întâmple. În locul zidurilor sate! Și dacă, prin alianța noastră vom avansa planul „spiritualizării” frontierelor, idee agreată și în politica mai avansată din România. atunci nu vom mai fi nevoiți să fim îngrijorați pentru soarta nici a locuitorilor satelor noastre. nici pentru soarta popoarelor mici, a naționalităților din Europa, întrucât toate zidurile de natura celui de la Berlin se vor prăbuși dintr-o dată precum zidurile Ierihonului. Și atunci în sfârșit vom ajunge și noi acolo, la Marea Întrunire Europeană. Eu, care nici nu mă pot gândi la o deplasare în exterior, ca membru al celei mai mari naționalități din Europa, și ca preot, transmit un mesaj și în numele acesteia, Acum, când mii de membri ai comunității mele maghiare din Transilvania fug deznădăjduiți în Ungaria și în Occident -- împreună cu mii de români - doresc în primul rând, împreună cu cei care rămân acasă din neputință s-au convingere. Că toate zidurile care ne despart de națiunea română, de Europa, de frații noștri din Ungaria, nu în ultimul rând de noi înșine, să se dărâme odată pentru totdeauna și să se termine divizarea universală care otrăvește prezentul Europei, care periclitează existența naționalității maghiare din România.

Rămânem acasă, dar suntem cu voi. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Timișoara 17, VIII.1989, Tőkés László